

Jumalan kuva

***”Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen,
Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja
naiseksi hän heidät loi.”***

Ensimmäinen Mooseksen kirja 1:27

Filosofit kertovat meille, että ihminen, sellaisena kuin hän on nykyään, on paljon älykkäämpi ja kehittyneempi kuin hän on koskaan aiemmin historiassa ollut. He väittävät, että evoluutio on tuonut meidät tähän pisteeseen. Väite, jonka mukaan jokainen sukupolvi on edellistä paljon älykkäämpi, on syntynyt siitä, että tiedemiehet ovat laskelmiensa perusteella todenneet, että ihminen on ollut olemassa maan päällä miljoonia vuosia ja kehittynyt sukupolvesta toiseen. Koska jokainen sukupolvi on tullut edellistä kehittyneemmäksi, he päättelevät, että ihminen on nyt saavuttanut erittäin korkean tason. Onko tämä filosofia oikea?

Kuinka iloisia olemmekaan siitä, että maailmankaikkeuden suuri Luoja on antanut meille tietolähteen, josta voimme selvittää, mikä on totuutta ja mikä pelkkää filosofiaa. Hän on kutsunut meidät sanoen: ”Mennään Herran temppeliin”, ja astuessamme Hänen oppimisen temppeliinsä löydämme Jumalan oman todistuksen ihmisestä. Psalmi 122:1

Tästä lähteestä, Raamatusta, opimme, että ihminen on ”maasta” ja että Jumala loi hänet ”maan tomusta”. (1. Korinttolaiskirje 15:47; Ensimmäinen Mooseksen kirja 2:7). Kun Jumala puhalsi tai syötti häneen

”elämän hengen”, ... ihmisestä tuli elävä sielu. Tässä ytimekkäässä kuvauksessa ihmisen luomisesta ei ole edes pienintäkään viittausta siihen, että yksi elämänmuoto olisi kehittynyt toisesta tai että vähemmän monimutkainen laji olisi muuttunut monimutkaisemmaksi olennoksi. Jumala loi jokaisen lajin erillisenä ja omaleimaisena elämänmuotona, kuten luemme 1. Mooseksen kirjan ensimmäisestä luvusta. Jokaisen askeleen jälkeen, jolla maa valmisteltiin elämän ylläpitämiseen, ja jokaisen kasvien, kalojen, lintujen ja maalla elävien olentojen erillisen luomisen jälkeen Jumala julisti, että ”se oli hyvä”. 1. Mooseksen kirja 1:10, 21, 25, 31

Ensimmäisen Mooseksen kirjan 1:26, 27:ssä luemme: ”Jumala sanoi: ’Tehkäämme ihminen kuvaksemme, meidän kaltaiseksemme.’” Huomaamme Jumalan lausunnossa, että hän esitti monikkomuotoisen ajatuksen: ”He hallitskoot meren kaloja, ilmatilan lintuja, karjaa, ... ja kaikkia matelijoita, jotka matelevat maan päällä.” Tästä julistuksesta käy ilmi, että kun Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, ”mieheksi ja naiseksi hän heidät loi”, hän tarkoitti, että sekä Aadam että Eeva olisivat monin tavoin varsin samankaltaisia kuin hän itse.

Sanat ”kuva” ja ”kaltaisuus” tarkoittavat heprean kielessä samankaltaisuutta tai mallia. Ihminen luotiin Jumalan malliksi. Miten täydellinen ihminen, Aadam, oli Jumalan malli? Se ei todellakaan koskenut hänen ruumistaan. Luoja on paljon ylivoimaisempi olento – hengellinen olento – ja ihminen on vain maallinen, lihallinen olento. Luoja kuitenkin loi ihmisen joissakin suhteissa kuvansa heijastukseksi. Osittain tämä samankaltaisuus, tai kuva, ilmeni ihmisen kyvyssä ajatella järkevästi, muistaa, hahmottaa sekä

abstrakteja että suoraviivaisia ajatuksia, tehdä moraalisia arvioita sekä omata älyllisiä ja esteettisiä ominaisuuksia.

Täydelliselle ihmiselle, Aadamille, annettiin jumalankaltainen omatunto, jonka avulla hän pystyi erottamaan oikean väärästä. Hänelle annettiin vapaa tahto, jotta hän voisi käyttää valintakykyään täysimääräisesti. Jos näin ei olisi, ihmiskunta olisi pelkkä koneisto, ja tekojamme ohjaisi joku muu. Näin ei kuitenkaan ole. Jos näin olisi, kykyjä tai lahjoja ei voitaisi käyttää, eikä yksilöllisen luonteen kehittymiselle olisi mahdollisuutta. Tämä valinnanvapaus voi tietenkin olla hyvä tai huono, riippuen siitä, miten sitä käytetään.

Aadam valitsi synnin

Aadam, tuo loistava, ensimmäisenä luotu ihminen, oli siunattu kaikilla ruumiillisilla ja henkisillä siunauksilla. Hänen koko ympäristönsä oli valmistettu turvaamaan hänen hyvinvointinsa. Luoja antoi Aadamille hyvin selkeät ohjeet: jos hän noudattaisi Jumalan vanhurskasta lakia, hän eläisi; jos hän rikkoisi Jumalan oikeudenmukaista käskyä, hän kuolisi (Ensimmäinen Mooseksen kirja 2:15–17). Luoja antoi hyvin yksinkertaiset ohjeet. Aadamin kelpoisuus elää ikuisesti Eedenin paratiisissa riippui hänen omasta valinnanvapaudestaan. Valitettavasti hänet johdettiin valitsemaan synti tottelemattomuuden kautta. Hänen täydellisyydestään putoamisen seurauksena koko ihmiskunta, jonka Aadam ja Eeva synnyttivät, syntyi synnissä ja perinnöllisen kuolemanrangaistuksen alaisena. Psalmi 51:5; Roomalaiskirje 5:12

Synnin ja kuoleman valtakausi on jatkunut ja jatkuu, kunnes Jumalan tarkoitus sen sallimiselle on täyttynyt ja sen päättymisen aika koittaa. Rakkaudessaan Jumala antoi ihmiskunnalle lunastajan, pelastajan, nimittäin oman rakkaan Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, joka ”maistaisi kuoleman” jokaisen ihmisen puolesta (Hepr. 2:9). Tämä järjestely ihmiskunnan pelastamiseksi sen oikeudenmukaisesta kuolemantuomiosta oli vapaan armon ”lahja”. Room. 5:15–18

Ensimmäisten vanhempiemme syntiinlankeemuksen seurauksena ja siitä lähtien kuluneiden vuosisatojen aikana ne ominaisuudet, jotka alusta alkaen osoittivat ihmisen olevan Luojansa kuvaksi, ovat löytyneet merkittäväällä tavalla vain suhteellisen pienestä osasta koko ihmiskuntaa. Itse asiassa jotkut jaloista olentoista ovat pyrkineet vaalimaan tällaisia Jumalan majesteettisen luonteen armoja; kun taas toiset ovat vain pukeutuneet jumalallisuuden näennäiseen kuoreen. Tämä näennäinen kuori voi johtaa miellyttävään ulkoiseen käytökseen, mutta heidän sydämissään ei välttämättä ole juurikaan sitä aitoa luonteen puhtautta, jolla Jumala loi ensimmäiset vanhempamme.

Koska Jumala ei voi toimia niiden kanssa, joilta puuttuvat todelliset hyveet, Hän on ahkerasti etsinyt ihmiskunnasta niitä, jotka ovat osoittaneet armeliaisuuden ja rakkauden ominaisuuksia olemuksensa syvimmästä ytimeistä. Näitä Hän on suosinut kautta aikojen toteuttaakseen suunnitelmansa. Tarkastelkaamme yhtä näistä suosiossa olleista, joka suurimman osan

elämästään osoitti joitakin näistä hienoimmista ominaisuuksista. Tämä oli Daavidin poika, Salomo.

Opetuksia Salomosta

Salomonin valinnanvapaus myöhemmillä vuosillaan johti siihen, että hän joutui monien vaimojensa vaatimusten uhriksi, ja sen seurauksena hän suututti Jumalaa suuresti. Nuoruudessaan hän oli kuitenkin Jumalan suuresti suosima. Salomon näytti perineen isältään huomaavaisuuden, hallitsemisen kyvyn sekä arvostuksen Herran hyvyttä kohtaan – ominaisuuksia, jotka Daavid oli aiemmin oppinut pyhän profeetan Naatanin jaloissa.

Kun Daavid vanheni ja oli liian heikko hallitsemaan, hänen poikansa Salomo otti vasta kaksikymmentävuotiaana raskaan vastuun Israelin hallitsemisesta. Voimme hyvin arvostaa rukousta, jonka Daavid lausui rakkaan poikansa puolesta. Ne, joilla on poikia, voivat helposti ymmärtää Daavidin huolen Salomosta. Meillä on sama tunne poikiamme kohtaan: että he löytäisivät armon Jumalan silmissä ja kulkisivat hänen kanssaan vanhurskaasti.

1. Aikakirjan 28:9–10:ssä on kirjattu sanat, jotka Daavid lausui pojalleen: ”Ja sinä, poikani Salomo, tunnusta isäsi Jumalaa ja palvele häntä koko sydäimestäsi ja halukkaalla mielellä, sillä Herra tutkii jokaisen sydämen ja ymmärtää jokaisen halun ja jokaisen ajatuksen. Jos etsit häntä, löydät hänet; mutta jos hylkäätkin hänet, hän hylkää sinut ikuisesti. Mieti nyt, sillä Herra on valinnut sinut rakentamaan temppelin. Ole vahva ja tee työ.”

Herra oli valinnut Salomon pyhäkön rakentajaksi, mikä oli ollut Daavidin elinikäinen unelma. Jumalan uskollisen profeetan Naatanin avustuksella ja

neuvoilla sekä Jumalan suosiolla Salomon omaksui nopeasti isänsä suunnitelman temppelin rakentamisesta. Hän tiesi, että Israelin hyvinvointi riippui siitä, että he noudattivat Jumalan lakia ja palvoivat Jehovaa.

Salomo pyytää viisautta

Suuresta rakkaudestaan Jumalaa kohtaan Salomo uhrasi tuhat polttouhria Gibeonissa. Hän halusi niin kovasti miellyttää Jumalaa, että hän valmisti tämän suuren uhrin Luojalleen. Ollessaan Gibeonissa nuori kuningas näki unen, jossa Herra ilmestyi hänelle. (1. Kuninkaiden kirja 3:5). Jumala sanoi Salomolle: ”Pyydä mitä tahansa, mitä haluat minun antavan sinulle”, ja Salomon vastaus oli kaunis – sellainen, joka voi tulla vain rakastavasta sydäimestä. Salomo sanoi: ”Minä olen vain pieni lapsi; en tiedä, kuinka hoitaa velvollisuuksiani. ... Anna palvelijallesi ymmärtäväinen sydän, jotta voisin tuomita kansaasi ja erottaa hyvän pahasta; sillä kuka kykenee tuomitsemaan tätä suurta kansaasi?” 1. Kuninkaiden kirja 3:7–9

Jumala arvosti Salomon sydämen vilpitöntä ilmaisua. Hän vastasi Salomon pyyntöön ihmeellisellä tavalla antamalla tälle ”viisaan ja ymmärtäväisen sydämen”. Epätäydellisten ihmisten joukosta ei ole koskaan enää löytynyt ketään, joka olisi kyennyt tuomitsemaan yhtä viisaasti kuin Salomon (1. Kuninkaiden kirja 3:10, 12). Hänen epäitsekkyään pyyntönsä vuoksi Jumala lupasi myös: ”Olen antanut sinulle myös sitä, mitä et ole pyytänyt, sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei sinun päivinäsi ole kenenkään kuninkaan kaltaista. Ja jos vaellat minun teilläni, noudatat minun säädöksiäni ja käskyjäni, niin kuin isäsi Daavid vaelsi, niin minä

pidennän sinun päiväsi.” 1. Kuninkaiden kirja 3:13, 14

Kun Salomo heräsi unestaan, hän iloitsi siitä, että hänen pyyntönsä oli ollut Jumalalle mieluinen. Hän tuli Jerusalemiin ja uhrasi rauhanuhreja ja polttouhreja liitonarkin edessä (1. Kuninkaiden kirja 3:15). Pian sen jälkeen hän ryhtyi Herran ohjeiden mukaisesti suureen tehtävään rakentaa Israelin temppeli.

Temppelin rakentaminen

Muistamme, kuinka kaikki temppelin kivet ja puutavarat valmisteltiin, muotoiltiin ja merkittiin paikoilleen, ja vasta kun ne olivat valmiita, ne tuotiin rakennuspaikalle. Jokainen osa sopi täydellisesti paikoilleen, ja ne liitettiin toisiinsa ilman vasaran, kirveen tai rautatyökalun ääntä. (1. Kuninkaiden kirja 6:7). Vaikka tämän suuren temppelin jokainen osa oli valmistettu eri paikoissa, kun ne tuotiin sen pystyttämiseen tarkoitettuun paikkaan, mitään ei tarvinnut muuttaa.

Mikä opetus tämä onkaan kristitylle! Emme saa hetkeäkään ajatella, että voimme viettää aikaamme huolettomasti ja että kun elämämme päättyy, olemme yhtäkkiä, ihmeenomaisesti, valmiita ottamaan paikkamme kuninkaallisessa temppelissä. Nyt on valmistautumisen aika. Meidät on muotoiltava, veistettävä, kiillotettava ja numeroitava jo nyt sitä erityistä paikkaa varten, jonka Herra on varannut meille hengellisessä temppelissään.

Ymmärrämme, että Salomonin temppeli kuvasti suurempaa rakennelmaa. ”Te olette elävän Jumalan temppeli”, sanoi Paavali (2. Korinttilaisille 6:16). Aika muovautua ja aika työskennellä Jumalan

hengellisen temppelin valmistelussa on nyt. (1. Korinttolaiskirje 3:9; Efesolaiskirje 2:10; Filippiläiskirje 1:6; 2:12,13). Kun kaikki palaset eli jäsenet on saatettu valmiiksi heidän kristillisen elämänsä aikana – valmistettu tässä ”vääristyneessä ja turmeltuneessa” maailmassa – ne sovitetaan oikeille paikoilleen symbolisessa taivaallisessa temppelissä. Filippiläiskirje 2:15

Salomon temppelin vihkimiseen liittyi paljon iloista juhlaa. (1. Kuninkaiden kirja 8:65, 66). Taivaassa ja maan päällä vallitsee suuri ilo, kun Kristus, Jumalan hengellinen temppeli, on valmis, koottu ja kun Jumalan kirkkaus astuu siihen. Koko maa hyötyy tuon temppelin valmistumisesta ja tulee siunatuksi, aivan kuten luonnollinen Israel saavutti vaurautensa huipun in, Salomonin, hallituskaudella. Efesolaisille 2:19–22; Johanneksen ilmestys 3:12; 21:22–26

Nykypäivä

Jättäessämme viisaan kuningas Salomon tässä elämänvaiheessa, palaamme tarkastelemaan omaa aikaamme. Huomaamme, että Taivaallisen Isän kutsu on edelleen voimassa niille, joissa Hän näkee jonkin verran ihmisen alkuperäistä samankaltaisuutta Hänen itsensä kanssa. Ne, joilla on alkuperäiset ominaisuudet – rakkaus ja kuuliaisuus Jumalaa kohtaan – vastaavat vielä suurempaan kutsuun ja palvelutehtävään kuin Salomon tai muut menneiden aikakausien jalohenkiset henkilöt. Se tosiasia, että näemme yhä joidenkin omistavan elämänsä Jumalalle ja vihittyvän Hänen palvelukseensa seuratakseen Hänen ainoan Poikansa jalanjalkia, on meille todiste siitä, että tämä kutsumistyö ja siihen liittyvä hiominen, veistäminen ja muovaaminen jatkuvat

edelleen. Ymmärrämme, että tämä on todellakin se menetelmä, jolla toteutetaan pelastussuunnitelma, jonka Taivaallinen Isä esitti kauan sitten. Tiedämme lisäksi, että kaikki vaikuttaa hyväksi niille, jotka rakastavat Jumalaa, niille, jotka Hän on kutsunut tarkoituksensa mukaisesti: ”Sillä ne, jotka Hän on etukäteen tuntenut, Hän on myös etukäteen määrännyt tulemaan Hänen Poikansa kuvan kaltaisiksi, jotta Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.” Roomalaiskirje 8:28,29

Tämä Raamatun kohta kertoo meille, että ennalta määrätty joukko – kirkko – on tarkoitettu olemaan Jumalan Pojan, joka on myös Isän kuva ja kaltaisuus, kopioita ja kuvia. Kristittyinä kukaan meistä ei voi tässä elämässä tulla niin täydelliseksi kuin Jeesus oli, vaikka yrittäisimme kuinka kovasti ja kauan tahansa. Emme myöskään voi ottaa tätä kunniaa itsellemme omasta tahdostamme. Jos meidät on kutsuttu seuraamaan Jeesuksen jalanjalkia, tämä kunnia on annettu meille Jumalan toimesta. 1. Tessalonikalaisille 2:12; Heprealaisille 5:4

Tämä valaisee asiaa, sillä kun katsomme kristittyjä veljiämme ja ymmärrämme, että he ovat saaneet saman kutsun kuin me, arvostamme heidän yhteyttään vastaavasti. Olemme ottaneet vastaan Isän kutsun kiitollisin sydämin – hänen armollisen järjestämänsä Jeesuksen uhrin ansiosta meillä on mahdollisuus päästä tähän suhteeseen. Näin tekemällä ja pukeutumalla Vapahtajamme vanhurskauden viittaa peittämään puutteitamme, mikä tekee meistä Jumalalle kelvollisia Jeesuksen lunnasuhrin ansiosta, vihimme mielellämme kaiken pyhitämme aloittamaan ne asiat, jotka ovat

taivaalliselle Isällemme mieluisia, vaikka se maksaisi meille paljon. Jesaja 61:10; Roomalaiskirje 12:1; Efesolaiskirje 1:5–7

Ennen tämän tärkeän askeleen ottamista meidän on oltava harkinneet rukoillen, mitä tarkoittaa seurata Jeesuksen jalanjalkia ja tulla hänen kaltaiseksi. Mieleemme on oltava kiinnittyneenä ylhäällä oleviin asioihin (Kolossalaiskirje 3:2). Uuden tahdon, uuden mielen, on kehitettävä Hengen hedelmiä ja armolahjoja. Jeesuksen kaltaiseksi tulemiseksi on aina pyrittävä kehittämään ja osoittamaan näitä luonteenpiirteitä. (Gal. 5:22,23; 2. Piet. 1:5–7). Kaikkia tunteita, jotka ovat Jumalalle mieluisia ja sopusoinnussa Herran Hengen kanssa, on pyrittävä tavoittelemaan, vaikka tämä vaatiikin koko elämän mittaista kehitystä taivaallisen Isän muovaavien vaikutusten alla.

Ei riitä, että osoitamme rakkautta Herraa, Totuutta ja veljiä kohtaan, vaan meillä on oltava myös rakastava ja myötätuntoinen huoli maailmasta. Ollaksemme Herran Jeesuksen kaltaisia meidän on osoitettava syvää huolenpitoa huokailevaa luomakuntaa kohtaan – jopa vihollisiamme kohtaan, niitä, jotka kohtelevat meitä halveksivasti. Matteuksen evankeliumi 22:37–39; Johanneksen evankeliumi 13:34, 35; Luukkaan evankeliumi 6:27,28

Sydämen kuuliaisuus

Sananlaskujen kirjan 4:23 mukaan: ”Vartioi sydäntäsi kaikin voimin, sillä siitä lähtevät elämän lähteet.” Jeesuksen jalanjalkia seuraavien osalta oikeutemme olla osa Jumalan hengellistä temppeliä määräytyy sen mukaan, miten kehitämme sydäntämme nyt. Meillä on tämä ”aarre

saviastioissa”, ja maailman taakat sekä lihalliset heikkoutemme yrittävät vetää meitä pois tavoitteestamme. (2. Korinttilaisille 4:7). Kuitenkin, kuten isä Aadamin, kuningas Salomonin ja jopa Herramme Jeesuksen kohdalla, meilläkin on vapaa valinta siinä, kenelle päättämme antaa sydämemme kuuliaisuuden. Meitä ei ole pakotettu palvelemaan Herraa, Totuutta tai veljiä. Se on oma vapaa valintamme. Kun pidämme katseemme kiinnitettynä Jeesukseen, voimme tulla hänen kaltaisiksi. Halumme kulkea samaa tietä kuin Jeesus kulki, on ylevä. Tavoitteenamme on täyttää se paikka temppelissä, johon Isä on niin armollisesti kutsunut meidät, ja se voidaan saavuttaa vain muuttumalla hänen rakkaan Poikansa kuvan kaltaiseksi. Roomalaiskirje 8:29; 2. Korinttolaiskirje 3:18

Olemme ehkä miettineet, millainen kokemus uskollisille on herätä henkiolentona, kun saamme nauttia siitä ihmeellisestä etuoikeudesta kuulla sanat: ”Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelija: olet ollut uskollinen vähissä asioissa, minä teen sinusta hallitsijan monien asioiden yli: astu sisään herrasi iloon.” (Matteuksen evankeliumi 25:21). Raamattu antaa meille tästä asiasta varmaa tietoa.

Verhon takana

Apostoli Paavali sanoo meille: ”Jos olemme yhdistyneet [Jeesuksen] kuoleman kaltaisuuteen, niin tulemme olemaan myös hänen ylösnousemuksensa kaltaisuuteen.” (Roomalaiskirje 6:5). Mikä on Herramme ”kaltaisuus” hänen ylösnousemuksensa jälkeen? Heprealaiskirjeen 1:3 kertoo meille, että Jeesus on Jumalan ”tarkka kuva” eli tarkka kopio! Ne, jotka seuraavat uskollisesti Jeesuksen uhrauksen ja palvelun jalanjälkiä ja jotka

”kärsivällisesti jatkamalla hyvien tekojen tekemistä etsivät kunniaa, kirkkautta ja kuolemattomuutta”, tehdään Herran ja Pään kaltaisiksi – kaikki Jumalan jumalallisen perheen jäseniksi. Roomalaiskirje 2:7

Ilmaisusta ”tarkka kuva” on syytä pohtia vielä yhtä asiaa. On totta, että Herramme oli Isän kaltainen jo ennen ihmiseksi tulemistaan, kun Hän oli enkelinä ”*Logosina*”. Jopa tullessaan maan päälle ihmiseksi hän oli Jumalan kaltaisuus, sillä hänen luonteensa oli aina täydellisessä sopusoinnussa Isänsä luonteen kanssa. Apostoli Paavali kuitenkin kertoo meille, että Jeesus on nyt ”istunut korkeuden Majesteetin oikealle puolelle”, oltuaan kuuliainen kuolemaan asti, jopa ristin kuolemaan asti. Tämän vuoksi Jumala korotti hänet korkealle ja antoi hänelle nimen, joka on kaikkia nimiä korkeampi. Jeesus on nyt entistäkin täydellisemmin näkymättömän Jumalan ”tarkka kuva”, ja hänellä on osallisuus jumalalliseen luontoon. Heprealaiskirje 1:3; Filippiläiskirje 2:8,9; Kolossalaiskirje 1:15

Luemme myös: ”Katsokaa, millaista rakkautta Isä on osoittanut meille, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi; siksi maailma ei tunne meitä, koska se ei tuntenut häntä. Rakkaat, nyt me olemme Jumalan poikia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee; mutta me tiedämme, että kun hän ilmestyy [kreikaksi: tulee näkyväksi], me tulemme olemaan hänen kaltaisiansa; sillä me näemme hänet sellaisena kuin hän on. Ja jokainen, jolla on tämä toivo häneen, puhdistaa itsensä, niin kuin hänkin on puhdas.” 1. Johanneksen evankeliumi 3:1–3

Näin näemme, että meidän Herramme Jeesus on nyt täsmälleen Jumalan kuvana ja kaltaisena, vaikka taivaallinen Isämme on ollut ja tulee aina olemaan

suurempi kuin kaikki. (Johanneksen evankeliumi 10:29; 14:28; 1. Kor. 15:24–28). Jeesukselle on annettu tämä palkkio hänen uskollisen palveluksensa vuoksi. Hän ei koskaan horjunut alistumisessaan Isänsä tahdon toteuttamiseen, hinnasta huolimatta. Jumala on korottanut hänet korkealle, ja hän haluaa tehdä samoin kirkon, Jeesuksen morsiamen, hänen ruumiinsa, ”kutsutuille, valituille ja uskollisille” jäsenille. (Johanneksen ilmestys 17:14; 19:7,8; 21:2; 1. Kor. 12:12,27). Nämä herätetään kuolleista Herran Jeesuksen kaltaisiksi. Tämä on upea lupaus, jonka voimme periä ja jonka perimme, jos olemme kuuliaisia ja uskollisia, jopa kuolemaan asti! (Johanneksen ilmestys 2:10). Paavali ilmaisi asian näin: ”Olette riisuneet vanhan ihmisen ja hänen tekonsa ja pukeutuneet uuteen ihmiseen, joka uudistuu tiedossa sen kuvan mukaan, joka hänet on luonut.” ”Kuten olemme kantaneet maallisen [Aadamin] kuvaa, niin kantamme myös taivaallisen [Jumalan kaltaisuuden] kuvaa.” Kolossalaiskirje 3:9,10; 1. Korinttolaiskirje 15:49